

Rodič

Úroveň	5. a 6. úroveň / profík a specialista
Třída	8.–9. ročník
Časový odhad	Cca 40 minut, podle rychlosti čtení
Rozvíjená dovednost	Čtenář propojuje text s vlastní zkušeností. Dokáže předvídat vývoj příběhu a přemýšlet o něm.
Pomůcky	Papír nebo pracovní list, tužka, kniha či úryvek
Zdroj	OLLIVIER, Mikaël. <i>Život k sežrání</i> . Praha: Baobab, 2010. 13½. ISBN 978-80-87060-29-2.
Téma	Dospívání, vnímání sebe sama

Jak postupovat

Aktivitou ke knize *Život k sežrání* podpoříme u dětí přemýšlení o pocitech jejich vrstevníků i jich samých. Tématem je vnímání sebe sama v čase dospívání.

Dejte dítěti přečíst první část textu a vyzvěte je, aby si již při čtení postupně vypsalo z textu dvě pasáže (citace), které je během čtení zaujaly (úkol 1 na pracovním listu). Zapsat si mohou libovolnou část textu (slovo, heslo, část věty, ucelenou myšlenku apod.). Citaci dítě přepisuje doslova, nezkracuje ji ani neupravuje. Ke každé z nich pak po přečtení úryvku dítě napíše vlastními slovy svůj komentář – cokoliv, čím vysvětlí, proč si úryvek vybralo, co mu myšlenka připomněla či čím ho zaujala. Této formě zápisu se říká podvojný deník a jedná se o metodu, která vede čtenáře k vnímání textu, založeném na propojování čteného a vlastních zkušeností. Svě úryvky i komentáře s vámi (nebo sourozencem či spolužákem) sdílet dítě může, ale nemusí, je důležité, aby se mohlo samo rozhodnout.

Poté si dítě přečte následující část textu (úryvek 2) a jeho úkolem bude, aby se po přečtení úryvku pokusilo odhadnout, co ději v úryvku pravděpodobně předcházelo (co si lze na základě textu domyslet) a jaké je možné pokračování příběhu (úkol 2).

Na závěr nechte dítě vyprávět o tom, jaká je jeho představa o tom, co příběhu předcházelo a jak mohl pokračovat. Podpořte jeho fantazii doptáváním. Pro zjištění skutečného příběhu je však nutné si knihu vypůjčit a přečíst. 😊

Náměty pro sebe/hodnocení na závěr dítě najde na poslední straně metodiky.

Úkol 1: Zapiš citace z úryvku 1, které tě zaujaly, a okomentuj je. Napiš do komentáře svůj vlastní názor.

Citát	Tvůj komentář

Úkol 2: Napiš svůj názor, co pravděpodobně předcházelo ději v úryvku 2. Zkus odhadnout, jak asi reagovala Claire na to, co udělal Benjamin.

Co asi příběhu předcházelo?
Benjamin se svěří Sofii, že poslal Claire květiny. Sophie mu vysvětluje, že to asi nebylo nejlepší, přivedl pravděpodobně Claire doma v rodině do trapné situace... (Úryvek 2)
Jak příběh pravděpodobně pokračoval?

Úryvek 1

Pak mi změřila tlak a poslechla si ledovým stetoskopem tlukot srdce.

„Dobře, tak třicet podřepů.“

„Co?“

„Třicetkrát na bobek a vstát. Šup...“

Tak jsem to udělal, cítil jsem se asi jako kapr na stánku v předvečer Vánoc. V duchu jsem počítal a u desítky už jsem nemohl popadnout dech. Při každém podřepu, jak tomu říkala, jsem zahlídnul svůj obří špek na tlustých stehnech. Ta nešťastná doktorka ze mě nespouštěla oči a já se styděl, protože jsem byl jen ve slipech a po čele mi stékal pot. Při třicátým dřepu jsem myslel, že mi srdce vyskočí ušima. Hned mi změřila na hodinkách puls, pak znovu tlak. Když to všechno zapisovala, pokoušel jsem se popadnout dech tak, aby to nebylo moc slyšet. Znovu vstala, přiblížila se ke mně a bez varování mi stáhla slipy, jestli je všechno na svém místě.

„V pořádku. Můžete se zase obléct.“

To nemusela říkat dvakrát.

„Takže asi víte, že jste moc tlustý?“

Seděl jsem před jejím stolem, ona psala na bílý papír.

„Hm... Ano!“

„Normálně by měl adolescent za čtyři roky, to znamená mezi třinácti a sedmnácti lety, přibrat asi dvacet šest kilo.“

„Fakt?“

„Vy jste od třinácti přibral už dvaadvacet kilo. Dvaadvacet za pouhé dva roky!“

Nevěděl jsem, co na to říct.

„To je víc než moc. Když spočítám váš BMI...“

„Moje co?“

Úryvek 2

„Myslíš, že to bylo moc?“

„Kolik jí je?“

„Jako mně!“

„Dobře, je jí patnáct, žije teda u rodičů. Bylo kolik, sedm večer... možná víc... Je ve svém pokoji, její matka je v kuchyni, otec se dívá s mladší ségrou na televizi... Ne? Představuješ si to?“

„Jo...“

„Najednou někdo zazvoní. Máma jde otevřít, ale otec se zvedne a řekne: „V klidu, drahoušku, jdu tam!“ Otec otevře dveře a padne na květinářku. Je udivený, to je normální. A pak na kartičce uvidí napsáno Slečna ...“

„Peletová,“ odpověděl jsem a zrudnul, konečně jsem pochopil, kam Sophie tím míří.

„Slečna Peletová. Jeho dcera. Dá květinářce deset franků a zavolá Claire. Matka se samozřejmě zeptá, co to znamená, sestra se začne uculovat a Claire vyjde z pokoje a ocitne se s celou rodinou okolo kytky, která je pro ni... Co bys dělal na jejím místě?“

„Bylo by mi trapně.“

„Takže přesně tak se asi cítila.“

„Já jsem ale blbec!“

„No jo, no...“

„Ale co jsem měl dělat? Nic? Zůstat v koutku a pořád na ni myslet?“

„Měl jsi být trpělivý! Pošle ti pohled a ty ji zahrneš kytkama a milostnýma vyznáníma! Uvědom si, jak tlačíš na pilu.“

„Ale ona mi přece napsala první!“

Na závěr je vhodné vyzvat dítě, aby zhodnotilo svou aktivitu. Můžete využít jednoduché odstupňování níže. Je vhodné hodnotit aktivitu hned po ukončení činnosti, aby se děti sebehodnocení naučily. Nemusí to být nic složitějšího, důležité je činnost uzavřít.

Podarilo se mi bez problémů vybrat dva citáty z úryvku. Ke každému jsem napsal/a vlastními slovy souvislý komentář. Nedělalo mi problémy předvídat, jak bude příběh pokračovat.

Podarilo se mi bez problémů vybrat jeden citát z úryvku a okomentovat jej vlastními slovy. S dopomocí jsem vymyslel/a pokračování příběhu.

Podarilo se mi s dopomocí vybrat jeden citát z úryvku a okomentovat jej vlastními slovy, při formulaci jsem potřeboval/a pomoc. S dopomocí jsem vymyslel/a pokračování příběhu.

Jak mě to bavilo?

